

kan neppe med Sikkerhed forudsættes, at Forsamlingen strax efterat Forslaget er den forelagt, vil være tilstrækkeligt forberedt til at tage en velbegrunder Beslutning om hiint Spørgsmaal. Heller ikke forekommer der mig at være tilstrækkelig Grund til, saaledes som Udvalget har foreslaaet, at affordre de tvende Beslutninger fra hinanden, om Sagen skal fremmes og i hvilken Form da dette skal skee. Noget anderledes forholdt det sig med det Forsamlingen meddeelte foreløbige Udkast til en Forretningsorden for Folkethinget, der danner Grundlaget for Udvalgets Udkast. Efter hiint foreløbige Udkasts § 12 skulde nemlig Lovforslag, der indgives af Thingets Medlemmer, efterat have været anmeldte for Thinget, sendes til Afdelingerne, som skulde stemme over, om Forslaget bør komme til Behandling i Thinget selv, hvilket kun skulde tilledes, naar idetmindste to Afdelinger erklærede sig herfor, og derefter skulde det af Forsamlingen afgjøres, i hvilken Form Forslaget vilde være at fremme. I det foreløbige Udkast var der altsaa foreslaaet en aldeles forffjellig Behandlingsmaade med Hensyn til Afgjørelsen af de 2de Spørgsmaal, om og i hvilken Form de for Thingets Vedkommende indkomne Lovforslag skulde fremmes; og det var da som en Følge heraf nødvendigt, at disse to Momenter maatte holdes skarpt ude fra hinanden. Men denne Forffjæl i Behandlingsmaaden er bortfalden ved den Forandring, som Udvalget har foreslaaet i § 12, og det forekommer mig da rigtigere og naturligere at samle Afgjørelsen af de 2de omhandlede, med hinanden paa det nøieste forbundne, Spørgsmaal, saaledes at Beslutningen derom ikke, som Udvalget har villet det, skal fattes paa forffjellige Stadier af Behandlingen og til to forffjellige Tider. Jovrigt er jeg med Udvalget enig i ikke at optage den Bestemmelse, som var foreslaaet i det foreløbige Udkasts § 12; thi det turde have meget for sig, at Afdelingernes Benyttelse paa dette Standpunkt ikke ganske vilde være paa den rette Plads. Men det forekommer mig paa den anden Side, at der var en anden Form, som kunde vælges og hvorved de omtalte forffjellige Hensyn nogenlunde kunde tilfredsstilles. Jeg sigter nemlig herved til de Be-

stemmelse, som indeholdes i det Udkast til en Forretningsorden, der er forelagt Landstthinget, og som findes indført i Landstthings=Lidenben Nr. 7. Det hedder i sammes § 11: „Lovforslag, som indgives af Thingets Medlemmer, maae være affattede i Lovsform. De sendes til et staaende Udvalg af 9 Medlemmer, der har at afgive Betænkning, om Forslaget egner sig til Behandling af Thinget. Dersom Udvalget anbefaler Forslaget til Behandling, foranstaltes det trykt. Det samme skeer, naar Thinget beslutter Trykningen, efterat have hørt Udvalgets Betænkning, og derefter tilføies i § 12: „De efter § 11 trykte, saavel som de fra Regeringen indkomne, Lovforslag meddeles Thinget, i det mindste 48 Timer før det Møde, hvort det bliver at afgjøre, om og hvorledes enhver Sag skal fremmes.“ Dette Forslag gaaer altsaa ud paa, at der skulde udnævnes et staaende Udvalg, til hvilket saadanne Lovforslag foreløbigt skulde sendes, og som havde at afgive Betænkninger, om hvorvidt Lovforslagene egnede sig til Behandling af Thinget, og dette skulde derefter selv afgjøre, om og i saa Fald hvorledes Sagen videre skulde handles. Denne Fremgangsmaade synes mig aldeles hensigtsmæssig, og jeg seer ikke rettere, end at den i det Væsentlige ligesaa vel maatte kunne anvendes i Folkethinget som i Landstthinget. Det nærværende Forsamling forelagte af Comiteen forfattede Udkast har iøvrigt og gjort Brug af vedvarende Udvalg, og navnlig indeholder § 8, at et saadant Udvalg skulde kunne indsættes af Thinget. — Endnu skal jeg tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, at der ikke i Udvalgets Udkast er optaget nogen Bestemmelse om, at et enkelt Medlem under den anden og tredie Behandling ei uden Thingets Samtykke maatte tale meer end to Gange om hver Paragraph eller hvert mindre Affnit, der særskilt stilles til Behandling, dog med Undtagelse af Ministrene og Ordføreren, hvorimod en tilsvarende Bestemmelse er optagen i § 14, forsaavidt den første Behandling angaaer. Dette er nu netop en fuldkommen Modsetning til det foreløbige Udkast, som Udvalget ellers i det Væsentlige har lagt til Grund; thi i dette foreløbige Udkast er Indskrænkningen til ikke at maatte tale mere end 2 Gange just gjort gjæl-